

תגמול אמריקאי לטרור ערבי

רחל ארנפלד ואליסה א. לאפן

הסודני עומר חסן אחמד אל-באשיר לסייע לפליטי דארפור, בעוד שהוא חותר בגלוי לבצע בהם רצח-עם.

תהא זו הפעם הראשונה שארה"ב נותנת לרש"ף המושחתת עד היסוד כסף מזומן, שבו תוכל להשתמש כראות עיניה, ואף לשתף בו ארגוני טרור המסומנים על ידי ארה"ב כגון הג'יהאד האסלאמי וחמא"ס.

הנהגות פת"ח-חמא"ס מחליפות ביניהן עלבונות ומכנות זו את זו "רוצחים וגנבים". ובכל זאת, חביבה של ארה"ב, נשיא הרשות הפלשתינאית מחמוד עבאס – אשר ב-1957 היה שותף להקמת קבוצת הטרור אל-פת"ח – הסכים, ב-30 בינואר, לתת לחמא"ס 3.1 מיליארד דולר מתוך 7.7 מיליארד דולר שהובטחו על ידי נדבנים בינלאומיים בפריס בדצמבר שעבר. בינתיים, חמא"ס קיבל יותר ממיליארד דולר מאיראן בשנת 2007, ו-90 מיליון דולר ממטה "האחים המוסלמים" במצרים, שנאספו מ-26 מדינות ומאלפי סניפים של "האחים המוסלמים" ברחבי העולם.

כערפאת לפניו, עבאס רואה בהקמתה של ישראל ב-1948 את "תחילת הכיבוש" והוא אינו "מבין כי עימות נגד הטרור הוא חיוני להשגת מדינה שבה יוכל עמו לחיות בכבוד ובשלוש עם ישראל". חזון זה, עומד בניגוד חריף לחזונו של הנשיא גורג' וו. בוש כפי שהוצג בנאומו על מצב האומה ב-28 בינואר 2008. במקום זאת, עבאס נשאר מחויב לסיבת קיומו של פת"ח – חיסול ישראל וגירוש העם היהודי מן האזור. אכן, תמיכתו בחמא"ס איננה חדשה. בפברואר 2007, הכריז עבאס: "אנו חייבים לאחד את דם החמא"ס והפת"ח במאבק נגד ישראל כפי שעשינו זאת בתחילת האינתיפאדה". בדרכו אל מכה לפגישה עם המלך הסעודי ועם ראשי הטרור של חמא"ס חאלד משעל ואיסמעיל האנייה, בוש ממשיך, במידה שלא תאומן, להבטיח לפלשתינאים כי "אמריקה תעשה, ואני אעשה ככל יכולתנו כדי לסייע להם להשיג... מדינה פלשתינאית עד סוף שנה זו".

למעשה, אף שפת"ח נטל על עצמו אחריות משותפת

החיפוש של ממשל בוש אחר שותפים לקידום "שלוש" ו"דמוקרטיה" ברשות הפלשתינאית (רש"ף) מזכירים את אמרתו של לורד צ'רלס בוואן (Bowen): "אדם עיוור בחדר חשוך המחפש כובע שחור... שאינו נמצא שם".

לראשונה מתכנן ממשל בוש לתת 150 מיליון דולר במזומן ישירות לאוצר הרשות הפלשתינאית, כחלק מחבילת "סיוע" בת 555 מיליון דולר, הכוללת 410 מיליון דולר לפיתוח תוכניות. סכום זה נוסף על 86.5 מיליון דולר עבור "אימוני ביטחון" של ה-CIA, שאושרו על ידי הקונגרס באפריל 2007.

יתרה מזאת, אילו השיג הממשל את מבוקשו, עלול היה סכום של 4.2 מיליארד עד 7 מיליארד דולר מכספו של משלם המסים האמריקאי במשך חמש השנים הבאות לממן אימון וחימוש של רבבות טרוריסטים פלשתינאים מחושלים. רבים מהם רוצחים ותיקים, ששוחררו מבתי כלא ישראליים במסגרת "צעדים בוני אמון" הנדרשים שוב ושוב על ידי ארה"ב.

נחישותה הבלתי מעורערת של ארה"ב לממן, לאמן ולחמש יותר מ-50,000 "חיילים פלשתינאים" מעוררת ספקות חמורים לגבי הבטחות חוזרות ונשנות שניתנו על ידי הנשיא ג'ורג' וו. בוש להבטיח את ביטחונה של ישראל ולהביא שלום למזרח התיכון. הרי זה כאילו הציעה ארה"ב לשלוח 7 מיליארד דולר, נשק ומדריכים כדי לעזור לעריץ

ד"ר רחל ארנפלד היא מחברת הספר Funding Evil; How Terrorism is Financed and How to Stop It (מימון הרשע וכיצד לעצור אותו). היא מנהלת ה-American Center for Democracy (המרכז האמריקאי לדמוקרטיה) וחברה בוועדה לסכנה נוכחית (Committee on the Present Danger). אליסה א. לאפן (Lappen) עמיתה בכירה ב-ACD (המרכז האמריקאי לדמוקרטיה), עורכת לשעבר של Working Woman, Corporate Finance, Institutional Investor-1. Forbes

יחד עם חמא"ס לפיגוע התאבדות ב-4 בפברואר 2008, שבו נהרגה קונה ישראלית בדימונה, ממשל בוש עלול עתה לשקול גם את בקשתה של הרש"ף להתערב לטובתה בבתי המשפט בארה"ב נגד המשפחות של קורבנות הטרור הפלשתינאי שהוענקו להם פיצויים עבור אבדותיהם.

לאחר שהעולם הכיר ברש"ף והציע לפלשתינאים הזדמנויות אמיתיות להיטיב את גורלם, הפלשתינאים השתמשו לרעה במעמד החדש

הטרור הבלתי חוקיות שלהם. ככל שנעשו אלימים יותר, כך סחטו יותר כסף וויתורים מן המערב. כל שהשיג המערב בתמורה היו סדרה בלתי פוסקת של הבטחות שהופרו, הונאה בוטה, ואלימות פלשתינאית שמומנה על ידי סיוע מערבי.

בדיקה מדוקדקת של אש"ף הייתה מספקת למערב מפת דרכים של פעולות פיננסיות של אל-קאעידה ושל ארגוני טרור אחרים, והסבר כיצד הם מממנים תעמולה ומנגנונים נוספים כדי לשכנע את המערב להיכנע. חבל שארה"ב והמערב לא הקדישו לכך תשומת לב, שהרי הם סירבו בעליל ללמוד מן העבר הפלשתינאי.

העבר הפלשתינאי

בשנת 2001, במלאת שנה לאינתיפאדה השנייה, זינקו התרומות הרשמיות לרש"ף בשיעור של יותר מ-80 אחוזים, מ-555 מיליון דולר ל-1.002 מיליארד דולר, כולל לפחות 114 מיליון דולר מארה"ב. כמובן, באותה שנה נרצחו מאות ישראלים ואלפים נפצעו ב-121 התקפות לפחות. החרפה זו, באלימות הפלשתינאית אחרי אוסלו, לא הייתה צריכה להפתיע איש. לא במקרה, בפיגועי התאבדות ופיצוץ אוטובוסים מספטמבר 1993 עד 1995, נהרגו 110 ישראלים.

לאמתו של דבר, היעד של השמדת ישראל, שהיה קיים עוד לפני הסכם שביתת הנשק ב-1948 בין ישראל לשכנותיה הערביות העוינות, לא השתנה מעולם. מ-1948 עד קונגרס היסוד של אש"ף ב-1964, הרגו טרוריסטים 818 אזרחים ישראלים, לרבות נשים וילדים. עד 1967, הם התקיפו עוד 113 פעמים, בתחומי ישראל של קו שביתת הנשק מ-1948, והרגו עוד 36 אזרחים ישראלים.

למרות ההתמרמרות העמוקה של הפלשתינאים כלפי ישראל, הם שגשו תחת השלטון הישראלי. מ-1968 עד 2000, התמ"ג (תוצר מקומי גולמי) בעזה ובגדה המערבית עלה ריאלית, לאחר תיאום אינפלציוני, בשיעור שנתי ממוצע של 5.5 אחוזים, גבוה ביותר מאחוז אחד מן הגידול בתמ"ג הישראלי שהגיע בממוצע ל-4.2 אחוזים בשנה, לפי נתוני הבנק העולמי.

כל הצמיחה הכלכלית והשגשוג נמוגו עם השתלטות הרשות הפלשתינאית. מ-1993 עד 2006, צנחה ההכנסה הריאלית הפלשתינאית בשיעור של 68 אחוזים בגדה המערבית. עד ספטמבר 2000 – עוד לפני האינתיפאדה השנייה – צלל התמ"ג השנתי ל-1,300 דולר לנפש (כלומר, 2.10 דולר ליום). לפי נתוני הבנק העולמי, הצטמק התמ"ג עד 2006 ל-1,130 דולר לנפש, לעומת ממוצע של 10,200 דולר לנפש ברחבי העולם, לפי דו"חות של ה-CIA. יותר מ-67 אחוזים מתושבי עזה חיים עתה מתחת לקו העוני, למרות סיוע בינלאומי ללא תקדים.

מאז הסכמי אוסלו, קיבלה הרש"ף כ-14 עד 20

יתרה מזאת, מאז 1994, ה-CIA קיבל על עצמו ככל הנראה את התפקיד של אימון הטרוריסטים הפלשתינאים שהיה שייך קודם לכן לברית המועצות לשעבר. ה-CIA חימש והכשיר אלפי אנשים של "כוחות הביטחון", אשר לאחר מכן הצטרפו לכל ארגון טרור פלשתינאי. הצלחתו של ה-CIA באימון הפלשתינאים מתואר היטב על ידי הקצין אבו יוסוף, חבר ביחידת הביטחון של יושב ראש הרש"ף עצמו, כוח 17: "פעולותיה של ההתנגדות הפלשתינאית לא היו מצליחות כל כך ולא היו הורגות יותר מ-1,000 ישראלים מאז שנת 2000, ולא היו מביסות את הישראלים בעזה ללא אימונים (צבאיים אמריקאיים)", כך התרברב באוגוסט 2007.

הקמת הרש"ף

"הלבנת" הטרוריסטים הפלשתינאי על-ידי ארה"ב החלה ברצינות בספטמבר 1993, עם הסכמי אוסלו. ב-1994, ארה"ב עזרה להקים את הרשות הפלשתינאית, בראשותו של יאסר ערפאת, אחד הפושעים המבוקשים ביותר בעולם, איש "האחים המוסלמים, דוגל בג'יהאד שהוכשר בברית המועצות. רעו לנשק, ולאחר מכן מנהל המשא ומתן הראשי שלו, מחמוד עבאס, הולך בעקבותיו של ערפאת – אם כי ללא הסמל המסחרי של כאפיה וזקן – בהצלחה רבה עוד יותר. תוך התעלמות משלל של 10 מיליארד דולר בארגון לשחרור פלשתינ (אש"ף) שהיו בשליטתו של ערפאת, ועוד 2 מיליארד דולר של הכנסה שנתית בלתי חוקית, הרעיף המערב עוד מיליוני דולרים על ערפאת, על עושי רצונו ועל המנגנון שלו. המערב הניח כי מתן לגיטימציה לרש"ף, מימונה, ושכנועה של ישראל לוותר על שטחים ישכנע את הפלשתינאים לחדול מהפיכת ישראל והמערב ליעדי הטרור שלהם.

אולם לאחר שהעולם הכיר ברש"ף והציע לפלשתינאים הזדמנויות אמיתיות להיטיב את גורלם, הפלשתינאים השתמשו לרעה במעמד החדש. הם הרחיבו את פעילויות

עיוורון מכוון של ארה"ב

עד עתה, מחלקת ארה"ב כספים לפלשתינאים באמצעות USAID ומימנה רק פרויקטים נבחרים. USAID אמורה הייתה לבדוק ולאשר את כל הפרוייקטים כדי לוודא כי המקבלים משתמשים בכספים אך ורק למטרות שלשמן הוקצו ואינם "מבצעים, מאיימים או תומכים בטרור". למרות זאת, בעשרות מקרים משלחת ה-USAID לגדה המערבית ועזה כשלה באכיפת החוקים הפדראליים הדורשים לחסום ארגונים ויחידים המאיימים או תומכים בטרור או קשורים לטרור ולאשר כי מקבלי הסיוע אינם מספקים תמיכה חומרית לטרוריסטים.

לפחות ב-74 מקרים, לפי נתוני בדיקת החשבונות בדצמבר 2007, "המשלחת לא צייתה" לדרישות נגד טרוריסטים של הוראת המנהל מס' 13224 הקובעת את הדרישות דלעיל. USAID לא בדקה קבלני משנה ולא דרשה אישור נגד טרוריסטים עבור כל הקבלנים וקבלני המשנה שקיבלו כסף. יתרה מזאת, משלחת USAID מתכננת עתה להפסיד דרישות של תשלומים מצטברים של פחות מ-25,000 דולר בשנה. עם זאת, ב-25,000 דולר אפשר לקנות 50 רקטות קטיושה.

מאז הסכמי אוסלו, קיבלה הרש"ף כ-14 עד 20 מיליארד דולר בסיוע בינלאומי, לפי דו"ח של הקואליציה למימון למען שלום (FPC) לפרלמנט הבריטי, משנת 2007

משלחת ה-USAID טענה כי האיסור על סיוע במזומנים לרש"ף, הוא "מבחינה טכנית אמצעי נגד שחיתות ולא אמצעי נגד טרוריסטים". לפיכך, לטענתם, הם לא הפרו כל סעיף נגד טרוריסטים. דו-משמעיות כזו בנוגע לחוקים של ארה"ב נגד שחיתות ונגד טרור שקולים לכאורה לנימוקים הבלתי הגיוניים של ממשל בוש למתן 150 מיליון דולר במזומן ישירות לרש"ף במסגרת חבילת סיוע חדשה בסך 555 מיליון דולר.

ברור כי לעבאס אין כל כוונה לשינוי. "יש לנו זכות לגיטימית לכוון את רובינו נגד הכיבוש הישראלי", כך אמר ב-11 בינואר 2007 בתהלוכה ברמאללה לציון יום השנה ה-42 להקמת הפת"ח. בלי שים לב להכרזות ולפעולות הפלשתינאיות, ממשיכה ארה"ב באופן בלתי הגיוני לבנות את הישות האסלאמית הטרוריסטית הזו.

איהו הסבר הגיוני יכול לתרץ את המפנה החד במדיניותה של ארה"ב והתרחקותה משמירה על דמוקרטיה, חירות וביטחון לישראל, אל חיבוק, מימון ויצירת מדינה לרשת טרור אסלאמית-קיצונית פלשתינאית? נראה כי מדיניות ארה"ב במזרח התיכון נקבעת בריאד. כל שעליך לעשות הוא להתבונן בתעמולה שיוצרים הסעודים. האשמה בכל

מיליארד דולר בסיוע בינלאומי, לפי דו"ח של הקואליציה למימון למען שלום (FPC) לפרלמנט הבריטי, משנת 2007. כל פלשתינאי קיבל בין 4,000 ל-8,000 דולר בשנה. לצורך השוואה, משנת 2003 עד שנת 2006 קיבלו 2.5 מיליון פליטי דארפור סיוע הומניטרי בסך 1 מיליארד דולר – רק 100 דולר לנפש בשנה – מן הסוכנות לפיתוח בינלאומי של ארה"ב (USAID). יתרה מזאת, מתוך 7 מיליארד דולר של סיוע בינלאומי מובטח, כדי לסייע ליותר מ-5 מיליון קורבנות צונאמי ביותר מ-15 מדינות בשתי יבשות, הוצאו רק 5 מיליארד דולר.

הסיוע המערבי לרש"ף אחרי אוסלו כלל לפחות 1.7 מיליארד דולר מ-USAID. עוד 500 מיליון יורו כסיוע שנתי של האיחוד האירופי (EU) והנציבות האירופית (EC) כללו 280 מיליון יורו ב-2005 מן הנציבות האירופית לבדה, "כדי לקדם יציבות, התחדשות כלכלית ורפורמה". במאי 2003, האיחוד האירופי הקצה עוד 345 מיליון יורו, אשר לטענתו של כריסטופר פאטון (Patton), "ישמרו על הרש"ף כבן-שיח בר קיימא למשא ומתן עתידי עם ישראל", לפי ה-Palestine Media Center (מרכז התקשורת של פלשתיין).

בסך הכל, הרש"ף קיבלה "את העברת הסיוע לנפש הגבוה ביותר בהיסטוריה של סיוע החוץ בעולם", לדברי נייג'ל רוברטס (Roberts), מי שהיה מנהל ארצי של הבנק העולמי לעזה ולגדה המערבית. למרות זאת, מאות אלפי פלשתינאים מעזה, הוציאו יותר מ-300 מיליון דולר בהילולת קניות, במשך פחות משבועיים, לאחר שחמא"ס פוצץ את גדר הגבול עם מצרים בתחילת 2008. לדברי הרשויות המצריות, יותר ממיליון דולר ארה"ב במזומנים היו בשטרות מזויפים.

שחיתות

כסף הוא בר חליפין. ראש ממשלת הרש"ף, סלאם פאייד, מי שהיה פקיד בכיר בבנק העולמי, הודה בכך בראיון במארס 2007 ל"דיילי טלגרף" הלונדוני: "איש אינו יכול (להבטיח) לתורמים" כי הכספים יגיעו ליעדים אשר עבורם הוקצו. פאייד הכריז כי שליטה בכספים הפלשתיניים היא "למעשה בלתי אפשרית".

אולם ב-11 בפברואר, במועדון העיתונות הלאומי בווינגטון הבירה, טען פאייד כי "המצע של ממשלתו הוא מן המתקדמים ביותר באזור". הוא מבטיח "שקיפות, מתן דין וחשבון ודבקות בשלטון החוק... באמצעות רפורמות גדולות בנוגע לתרומות לצדקה... ועל ידי נקיטת צעדים ממשיים כדי לשים קץ לניצולם של מקומות תפילה לצורך הסתה". איש מן הנוכחים במועדון העיתונות לא צחק. אפילו נכון הדבר, אף-על-פי-כן, ההסתה בתקשורת ובבתי הספר של הרש"ף לרצח ישראלים, רועמת בעוצמה מחרישת אוזניים.

טעות שעשה הממשל הנוכחי, בכל תוכנית שנכשלה, מוטלת על הניאו-קונסרבטיבים ועל ישראל. הנפט הסעודי והפטרו-דולרים שלהם עשו את ישראל לראויה להקרבה לא רק בעיני הממשל הנוכחי. השינוי החל בתחילת שנות ה-1970, בתקופת הנשיאות של ג'ימי קרטר – מעריץ קולני של העניין הפלשתינאי – אשר כחלין טוב המשיך לרקוד לצלילי הסעודים המשלמים לו. "אין מדינה בעולם המגלה שיתוף פעולה רב יותר מערב הסעודית", כך הכריז מר קרטר ביוני 1977, כפי שפורסם בניו יורק טיימס.

משלחת ה-USAID טענה כי האיסור על סיוע במזומנים לרש"ף, הוא "מבחינה טכנית אמצעי נגד שחיתות ולא אמצעי נגד טרוריסטים"

מובן מאליו כי מיליוני הפטרו-דולרים הערביים המזינים את מאמציו העולמיים של מר קרטר – לעיתים קרובות בניגוד למדיניות הממשל של ארה"ב – מבטיחים גם את נאמנותו. קרטר סלל את הדרך לרוב נשיאי ארה"ב שבאו אחריו, להוציא את הנשיא רונלד ריגן. כל האחרים, לרבות נשיאים מכהנים, וכמובן התאגידים הגדולים ביותר של

ארה"ב, הרוויחו הרבה מאד מן הנדיבות של הסעודים ושל מדינות המפרץ. יצירת ישות טרוריסטית במזרח התיכון המציגה איום מיידי למדינה היהודית אינה מדירה שינה מעיניהם. ומדוע תנדוד שנתם? חשבונות הבנק שלהם גדושים בפטרו-דולרים והפיתוי של כסף קל המנצנץ בחולות המדבר די בו כדי לעוור את עיניהם לאיומים ההולכים ומתעצמים על האינטרסים הלאומיים של ארה"ב.

על-ידי מימון הפלשתינאים, ארה"ב אינה מפיצה "את התקווה לחירות" בעולם כפי שמקווה הנשיא. ואף אינה מוסיפה "לביטחונה של אמריקה ולשלום העולם". במקום זאת, מזינים הכספים של ארה"ב את העוול של תרבות השנאה, המוות וההרס הפלשתינאית. ממשלת הרש"ף חביבת ארה"ב ברמאללה, בדומה לחמא"ס בעזה, ממשיכה לבזבז כספים שנתרמו לסוכנויות שלה, כדי להקצין את האוכלוסייה המרוששת התלויה בה, ואילו היא מחמשת ומאמנת צבאות של טרוריסטים כדי להנציח אלימות ולערער את היציבות באזור.

"בכנות, הרשות הפלשתינאית המושחתת והרוחשת טרור, אינה הבסיס לקידומה של מדינה פלשתינאית", אמרה מזכירת המדינה קונדוליסה רייס ב-24 ביוני 2002. ככל שהרש"ף משתנה כך היא נשאת כפי שהייתה. למרבה הפלא, השינוי היחיד מתחולל במדיניות האמריקאית. ■

יש יותר כסילות ביקום מאשר חמצן, מה גם שחיי המדף שלה ארוכים יותר.
פרנק זאפה (סטיריקון אמריקאי)